

Cirkulärnr: 1995:195
Diariernr: 1995/3138
P-cirknr: 1995-2:46
Nyckelord: Jämställdhet
Handläggare: Kristina Ossmer
Sektion/Enhet: Förhandlingssektionen
Datum: 1995-11-14
Mottagare: Personalorgan
Rubrik: EG-dom
Bilagor: Judgment of the court, försättsblad
Domstolens dom, Mål C-450/93

Personalpolitik: 1995-2:46

Nyckelord: Jämställdhet

Förhandlingssektionen
Kristina Ossmer

1995-11-14

Kommunstyrelsen
Personalfrågor

EG-dom

Från EG-domstolen har den 17 oktober 1995 getts ett förhandsavgörande i form av en dom angående tolkningen av artikel 2.1 och 2.4 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförande av principen om lika behandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT nr L 39, s. 40).

Direktivet har tidigare utsänts tillsammans med de andra jämställdhetsdirektiven i P-cirkulär 1995:31 EG/EU och jämställdhet.

Situationen var i korthet den att i Bremens stad skulle man tillsätta en avdelningschef för parkförvaltningen. I slutomgången kvarstod Eckhard Kalanke utbildad trädgårds- och landskapsarkitekt och Heike Glissmann, även hon landskapsarkitekt. De var båda anställda på samma avdelning och arbetade båda som trädgårdskulturtekniker.

Efter förlikningsförhandlingar och beslut i medlingskommittén tillkom ett beslut med den innebörden för arbetsgivaren att båda sökandena hade likvärdiga kvalifikationer och att företräde i enlighet med den gällande lagstiftningen i Bremen skulle ges till den kvinnliga sökanden.

Eckhard Kalanke nöjde sig inte och gick vidare. Därmed begärde Bundesarbeitsgericht ett förhandsavgörande hos EG-domstolen och ville ha klarhet om artikel 2.1 och 2.4 i det återopade direktivet hindrar en sådan nationell lagreglering som var aktuell i Bremen och tillämpas då kandidater till en befordringstjänst är lika kvalificerade och är av olika kön.

Den inhemska lagstiftningen ger då automatiskt kvinnliga sökande företräde inom de områden kvinnor är underrepresenterade.

Av svaret och därmed tolkningen av direktivet framgår det att (p. 22) "En nationell reglering som undantagslöst och ovillkorligt garanterar ett företräde för kvinnor vid tillsättning eller befordran går längre än att bara främja lika möjligheter till en befordran och överskrider gränsen för undantaget i artikel 2.4 i direktivet".

Av p. 24 framgår sammanfattningsvis av svaret att artikel 2.1 och 2.4 i direktivet hindrar en sådan nationell legering som var aktuell i Bremen i detta fall.

En viss debatt har efter denna dom förekommit i pressen bl.a. i Sverige. En fråga som inställt sig är hur svensk lagstiftning står sig och hur man då ska se på våra möjligheter att tillämpa positiv särbehandling vid t.ex. tillsättande av anställning.

Enligt Socialdepartementet, ansvarigt departement, är den preliminära ståndpunkten den att domen – som är baserad enbart på tyska förhållanden d.v.s. lagstiftningen som gäller i Bremen – ej påverkar den svenska lagstiftningen. Viktigt är att komma ihåg att den svenska jämställdhetslagen ej tvingar arbetsgivaren att använda positiv särbehandling utan erbjuder möjligheten. Vår svenska JämO intar samma ståndpunkt som Socialdepartementet.

Det är troligt att det i domen aktuella direktivet kommer att ses över.

Om en senare bedömning kommer att medföra något annat ställningstagande kommer vi att återkomma med ytterligare information.

För att åskådliggöra uppställningen av den här typen av domar översänder vi första sidan av den engelska versionen samt den svenska översättningen av domen.

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Förhandlingssektionen

Markus Gustavsson

Kristina Ossmer

Bilagor

Judgment of the court, försättsblad
Domstolens dom, Mål C-450/93

